

2011. április

Egressy Tükör

XIII. évfolyam 4. szám

Egressy Gábor
Kéttannyelvű
Műszaki
Szakközépiskola

Tartalom:

Március 15-ei megemlékezés

**Katona voltam négy napig
Magyarkúton**

**BERLINBEN
JÁRTUNK**

**Természetbúvárok
vetélkedője**

Aktuális DÖK-eink

*Beszéljünk egy kicsit
a szexről*

Az Egressy-napról

*Főztünk,
ettünk,
megmérettünk*

**képekben Beszélgetés
ZMNE Talmácsi
bemutatók Gáborral**

**Egressy GÉNIUSZ
Tehetségnap**

**Ünnepélyes
díjátadás**

**Csillagok
születése**

**Egy magyar diák
Dániában**

Felelős kiadó:

König Sándor igazgató

Felelős szerkesztő:

Dr. Temesiné Tari Gabriella

A szerkesztőség tagjai:

Balogh Tamás, Földvárszky Ferenc, Holczimmer Patrik, Kiss Dávid,
Kováts Márk Péter, Palásti Norbert, Szentjóby-Staub Balázs

Címünk: ujsag@egressy-bp.sulinet.hu

Március 15-ei megemlékezés

Iskolánkban március 10-én tartottuk megemlékezésünket, melyet a 11.A osztály adott elő. Műsorunkban az 1848. március 15-ei nap eseményeit követtük végig, felidézünk olyan történeteket is, amelyek nem annyira közismertek, de közelebbé, emberibbé, izgalmasabbá teszik az akkori eseményeket. Megismerhetjük általuk a közismert szereplőket más, emberi oldalukról is, megtudhatjuk róluk, hogy nemcsak hősök, hanem hétköznapi emberek is voltak.

Mit kíván a magyar nemzet.

Legyen béke, szabadság és egyetértés.

1. Kívánjuk a sajtó szabadságát, censura eltörlését.
2. Felelős ministeriumot Buda-Pesten.
3. Éveankinti országgyűlést Pesten.
4. Törvény előtti egyenlőséget polgári és vallási tekintetben.
5. Nemzeti őrsereg.
6. Közös teherviselés.
7. Urbéri viszonyok megszüntetése.
8. Esküdtszék, képviselői egyenlőség alapján.
9. Nemzeti Bank.
10. A katonaság esküdjék meg az alkotmányra, magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a külföldieket vigyék el tőlünk.
11. A politikai statusfogyók szabadon boesáttassanak.
12. Unio.

Egyenlőség, szabadság, testvériség!

A visszaemlékezők Gergely Zoltán és Filep Alexandra voltak. Petőfi Sándor alakját Adorján György idézte fel, Landerer nyomdász, aki odasúgta Irinyinek, hogy foglalják le a nyomdagépet – így kerülve ki a cenzúrára – Varga Péter volt. Az „enyhén kopaszodó, gesztenyefürtű” Jókai Mórt Kovács Levente alakította, az ifjú Vajda Jánost pedig Dózsa Viktor. Molnár József Bálint versét Ifrim Dávid mondta el.

A 11. A-nak is fontos szerep jutott, ők voltak a tömeg. Sárközi Laci vezényelte az osztály mozgását. Intésére a márciusi ifjak együtt kiabálták a Nemzeti dal refrénjét, nyitották, majd csukták az esernyőket, hiszen nem féltek a puskagolyótól sem, nemhogy az esőtől, és még szórólapokat is volt idejük osztogatni, melyen a 12 pontot tették közzé.

Műsorunkat a Himnusz éneklésével kezdtük és a Szózáttal zártuk. S ezzel, hogy klasszikusunkat, Ifrim urat idézzem: „Vége!” is volt.

Érdekesség:

Közismert, hogy a kokárda belülről kifelé olvasandó. Szendrey Júlia az izgatott készülődésben fordítva hajtogatta Petőfi kokárdáját, amit a forradalmár költő nem tett szóvá.

A mai álláspont szerint: ha Petőfinek jó volt, akkor mi sem változtatunk rajta.

A piros az erőt, a fehér a hűséget, a zöld pedig a reményt jelképezi. A három szín egyébként a magyar történelem jellemző színe István király óta.

Történelemszín megfigyelése szerint szinte minden, a magyar uralkodókat megörökítő képen megjelenik valamelyik szín.

Természetbúvárok vetélkedője

A tehetségkutató versenyek keretében a reál munkaközösség a természettudományok iránt érdeklődő tanulók részére kétfordulós vetélkedőt szervezett.

A vetélkedőn 4 fős csapatok vettek részt, a 9.K, 10.K, 11.K, és a 13.K osztályokból.

Az 1. forduló feladatait az iskola honlapján tettük közzé.

A 2. fordulóra a tanulóknak egy magyar természettudós életéről és munkásságáról kellett prezentációt készíteni. A 10.K Neumann Jánost, 13.K Teller Edét, 11.K Bolyai Jánost választotta.

1. helyezett:
*Földvárszki Ferenc, Magyar József
Bodrogi Zsolt 13.K*

A vetélkedő jó hangulatban telt, a tanulók nagy érdeklődéssel és lelkesen oldották meg a kapott feladatokat, és végezték el a kísérleteket.

Az oklevelek és a jutalmak átadására április 07-én, ünnepélyes keretek között a Dr. Török Béla Általános Iskola színháztermében kerül sor.

A prezentációk nagyon tartalmasak és formailag esztétikusak voltak.

A prezentáció bemutatása után a csapatok játékos-logikai feladatokon keresztül mérték össze tudásukat (kémia-kísérletek elvégzése, bemutatása, biológiai fogalmak párosítása memóriakártya segítségével, matematika-számítógépes logikai feladatok időre történő megoldása).

Földvárszki Ferenc, Ferenczi Gábor

2. helyezett:
*Ábrahám Zoltán, Hoyer Csaba
Suták Ádám, Szegő Zsombor 10.K*

*Részt vettek még:
Gyebnár Krisztián, Flandera Máté,
Kéri Tamás 11.K*

3. helyezett:
Ferenczi Gábor, Balázs Odett, Sítkei Imre 9.K

A verseny szervezői: Berta Magdolna, Fehér Ildikó, Kisné Rácz Erzsébet, Molnárné Tóth Piroska és Somlainé Guzslován Anita

Gratulálunk a résztvevőknek!

Katona voltam négy napig Magyarkúton

2011. március 24. nagy nap volt az egressys katonasuli életében. Először mentünk komplex gyakorlati foglalkozásra, több napra. „*Katonatársaim*” és én is nagy várakozással tekintettünk ezekre a napokra. Végre elérkezett a csütörtök délután. A busz itt állt az iskola előtt, mi felszálltunk, és indulhatott a magyarkúti „*rock&roll*”!

A közel négynapos táborozásra részletes tervezetet készítettem, ami persze csak azért volt jó, hogy legyen mitől eltérni. Két napot azért kellett felcserélni, mert az időjárás-előrejelzés szombatra esőt jósolt, miközben ezen a napon például tereptan foglalkozás lett volna. Ezt előre hoztuk péntekre, és szombatra tettük át az elsősegély-kiképzést, amit akár épületben is lehet tartani. Számos ilyen és ehhez hasonló akadályokba ütköztünk pedagógustársammal, Gregus László pszichológussal és Földvárszki Feri DÖK-elnökkel, segítőnkkel. De mindegyiken szerencsésen túljutottunk.

A lényeg persze nem változott. Tervem az volt, hogy a gyerekek megismerkedjenek a feszes, szabályokkal teli, és épp ezért nem könnyű katonaélet mindennapjaival, és ezt határozottan sikerült elérnünk, mind a gyerekek, mind a pedagógusok teljes megelégedettségére. Volt néha egy-egy „*ezt most miért?*” kérdés, de ezt rövidre tudtuk zárni a „*békaügetés*” kitűnő projektünkkel. Utána már senkinek nem voltak felesleges kérdései, hanem végrehajtották a kapott parancsokat, utasításokat.

A táborban, mint ahogy azt már az imént is említettem, az élet a katonai szabályok, napirend szerint folyt négy napig. Kezdve a reggel 6 órás ébresztővel, folytatva a reggeli tornával és körletrenddel, majd a katonai szolgálati szabályzat szerinti érintkezés szabályainak teljes betartásával. Meghatározott időkből történő sorakozók, eligazítások, ezekről történő késés esetén a megfelelő retorziók alkalmazása ☺. Összességében ezek jelentették a diákok számára a katonai élet szépségeit, melyet nagyon jól viseltek.

Voltak azért ezeknél pozitívabb élményeik is (*persze ezeket sem vették negatívnak, megértették, hogy mit miért csinálunk*). Ilyenek voltak a lövészteknőásás, melyet természetesen csak fekvéssel lehet végrehajtani, és persze csakis sáros, agyagos területen, ☺ és ilyen volt a 10 méteres kötélről való lajhármászás kb. 3-4 méteres magasságban. Az elméletben már elsajátított egészségügyi ismereteiket kipróbálhatták a gyakorlatban is Gregus tanár úr segítségével és irányításával.

Kézigránátot (*persze csak gyakorlót*) is dobtunk szabályosan állva, térdelve és fekvéssel is. (*aki még nem próbálta ki, érdemes ☺*)

Nagy sikert aratott a környező erdőkben való kirándulás éjszaka, amikor csak a földre hagyatkozhatott az ember, és nappal, amikor is térkép alapján mentünk egy adott útvonalon, melyet GPS-sel ellenőriztünk. Mindkét esetben 3-4 km-t tettünk meg, ami meg sem kottyant a harcedzett fiataloknak (*nem úgy nekem ☺*).

Katonasuli Egressy

Ezen a napon a 11.A és a 12.E osztály osztályfőnöke (*Csáki Viktória és Bíró Katalin*) is meglátogatott bennünket, persze csak saját szabadidejük terhére, hiszen a pénteki óráik miatt ők nem tudtak részt venni végig ebben a katonai programban, pedig lett volna mit csinálniuk, és nem utolsó sorban nagyon szerettek volna jönni ők is. A látogatás mindnyájunk nagy öröme történt. A gyerekek és mi tanárok is örültünk, hogy más környezetben, egészen más feladatok végrehajtása közben látják diákjaikat az osztályfőnökök, és más oldalukról is megismerhetik őket.

A négy nap alatt mindent pontoztunk, mindent értékeltünk. Ebből alakult ki egy sorrend, amely híven mutatja, hogy ki mennyire figyelt, mennyire akart, és hát mindez mennyire sikerült neki. Ebben a versenyben Tóth Imre 12.C osztályos tanuló lett az első. A második helyen Almássy Dániel 11.C osztályos tanuló végzett, míg testvére Almássy Tamás 9.C osztályos diák 1 ponttal maradt le, és így a harmadik lett Ujfalussy Gábor 11.C-s tanulóval holtversenyben. A negyedik helyezett Kozma Levente 12. E osztályos lett, így ki is alakult az a négyes, aki nyáron, június 27-től július 02-ig részt vehet Tatán a Honvédelmi Minisztérium által szervezett és finanszírozott Katonasulis táborban.

A vasárnapi napon az íjászat rejtelseivel ismerttettem meg a srácokat. *Kipróbálhatták – persze a kötelező betartandó rendszabályok ismertetése után –* mind a reflex, mind a csigás íjat, megbizonyosodhattak a kettő közti különbségekről, erejükéről, pontosságukról. Ezek után nem maradt más hátra, hogy ne hagyjunk magunk után szemetet, piszkot, így az ebédig terjedő időben összemáhláztuk felszereléseinket, illetve kitakarítottuk a körleteket, lehúztuk az ágyneműt.

Ebéd után egy kicsit még váraкоztunk, mert 14⁰⁰-ra volt megbeszélve, hogy a busz jön értünk. 15³⁰-ra értünk az iskola elé, ahol már az a kérdés várt, hogy mikor megyünk újra.

Sajnos ez nem rajtam múlik, én szívesen mennék akár minden hétfvégén, de sajnos a családi pénztárcák ezt nem engedik meg, hiszen személyenként 22 000,-Ft-ba került ez kis kirándulás, melyből a gyerekeknek csak 5 000,-Ft-ot kellett fizetniük, mert az iskola alapítványa a többit hozzáadta, hozzájárulva ezzel a tantárgy adta lehetőségek sikeres kiaknázásához, melyért ezúton is köszönetet mondunk. Annyit ígérhetek csak, hogy jövő március végén, április elején a következő év 11. évfolyamával újravívjuk a harcot, és nagyon remélem, hogy legalább ilyen sikerrel, mint ahogy azt idén tettük!

Grigoreff György

A PSZICHOLÓGUS VÁLASZOL

Beszéljünk egy kicsit a szexről

Nincs mese kedves fiú (férfi) társaim; szex volt, van és lesz.
Csinálni kell – mondták többen is, de azért nem mindegy
hogyan.

Beszéljünk tehát egy kicsit róla!
Kezdjük mindjárt az első tekintettel,
ami szinte mindig
a nők mellére irányul.

Venus római istennő

Amíg a nők rendszerint a férfiak nyakába ugranak, a férfiak főleg a nők mellére repülnek, borulnak, és beleolvadnak. A többség véleménye szerint, minél nagyobb egy női mell, annál izgatóbb a nő. Ráadásul azonnal az anyjuk jut eszükbe róla. Még akkor is, ha ez nem tudatosul.

És még ma is

De ez nagyon is érthető, hiszen mi más lenne az emberi élet legkorábbi élménye, minthogy mellre teszik. Így aztán természetes, hogy a szeretetet továbbra is itt keresik.

Azt mondják, ez egy normális, "anyaízú" sexualitás. Az ilyenkor az anyát keressük a nőben, az érzelmi gondoskodásra, a biztonságra, védelemre és ezzel együtt az erős nőre vágyunk.

No persze ugyanezt teszik a nők is. Egyáltalán nem kell ahhoz lesbikusnak lenni, hogy két nő is jól érezze magát egymás kebelén. Valakit megölelni mindig a vonzalom és a szeretet gesztusa.

A női mell tápláló és kommunikációs feladata mellett, a szerelemben másodlagos "nemi szervé" is vált. A férfiak intenzíven keresik, a nők pedig hosszú idők óta ezt elég csábosan is találják.

Már a régi Egyiptomban is jelzésszerű volt a dekoltázs mélysége, - a társadalmi befolyás magasságával állt arányban. Athénban a polgárasszonyok ünnepi alkalmakkor pucér mellekkel jelentek meg. (A "topless" tehát nem a mi liberális korunk vadi új találmánya.)

Azóta is különböző módon hangsúlyozzák: fűzők, melltartók, brossok, láncok, véletlenül félrecsúszott pántok vonzzák az éhes férfiszemeket az alma vagy éppen körte alakú gyönyörűségekre.

A kivillanó mellbimbók pedig csak fokozzák az erotikus hatást.

A magyar nyelv szép kifejezésével ellentétben a mell csúcsát, a németek például *szemölcsnek* (Brustwarze) hívják. Undorító és visszataszító. Mert mi másra asszociálna ilyenkor az ember, mint a csúf boszorkányok bibircsókjára.

A gusztustalan elnevezés állítólag az inkvizíció egyik maradványa, azé az örületé, amely a vonzó nőket égetnivaló csábító boszorkáknak láttatta.

A középkori vallási fanatikusok a dekoltázst a "*pokol ablakaként*" szidták, a kebleket az "*ördög fűjtatójának*" illetve az "*ördög golyójának*" nevezték.

Ma már ez a veszély nem fenyegeti a nőket.

Az ideálok azonban változnak. Hol a fiúsan lapos és kicsi, hol a jól formált feszes és közép nagy, hol pedig a dús és hatalmas a dögös. Sőt, bármennyire is hihetetlen számunkra, vannak olyan kultúrák, ahol a "lógó" melleket dicsőítik. Ott ugyanis az érettséget, a bőséges gyermekáldást és az erőteljesen megélt életet jelképezi.

Az ideáloknak a sokszínűsége azonban még napjainkban is problémákat szül. Tény, hogy az orrot is beleértve nincs olyan szerv, amit minden orvosi szükségszerűség nélkül annyit operálgatnának, mint a női mellet.

Folyt.köv.

Aktuális DÖK-eink

Dök-gyűlés 2011. március 23-án.
Nem jelentek meg a
9.E, 10.E, 10.S, 12 E osztály
képviselői!
Ők bizonyára tudják az okát.

Sikeresen lezajlott az Egressy-nap!

Köszönet minden résztvevőnek!

A győztesek:

Foci I. 12.S 10.K

II. 12.E 10.S

III. 11.K 9.C

Fekve nyomás I. Szabó Bence
II. Győr Csaba
III. Konda
Krisztián

Csillag születik:

- I. Gregus Bence
- II. Kovács Alexandra
- III. Sárközi László
- IV. Bodor László

Főzés: a 9.C, 9.K és 11.S kuktái
holtversenyben

Még mindig várjuk a **jelentkezőket!**

Lelkes és tehetséges fejlesztőket,
alkalmazókat, működtetőket várunk az **iskolai
honlap DÖK-oldalának** elkészítéséhez,
működtetéséhez!

Aki képesnek érzi magát erre a nem könnyű
feladatra, **jelentkezzen** valamelyik DÖK-
illetékesnél (Földvárszki Feri, Pszicho).

Lezárult az olaszországi **DÖK-kirándulás**ra a
jelentkezés.

Május 12-én indulunk!

Lehet jelentkezni az idei **Gólyatábor**ba DÖK-
segítő diáknak. Olyanokat várunk, akik
szívesen foglalkoznak a jövő év gólyáival,
segítenek nekik a táborban.

Gratulálunk a **Tehetség-nap** díjazottjainak,
résztvevőinek.

DIÁKFÓRUM

Tekintettel arra, hogy egyetlen
osztály, a 12.C fogalmazott meg
kérdéseket, problémákat,

az idei diákfórum elmarad.

Milyen öröm, hogy a többieknek
semmilyen gondjuk, problémájuk
nincs!

Tervek

Célok

Zuglói GYIÖK-választás

Jelöltünk: Benkő János 9.E

Iskolai DÖK-választás

Jelöltek: Balázs Odett 9.K, Dobi
István 9.C, Benkő János 9.E

Kihelyezünk egy postaládát
a C21. bejárata mellé.

Írásban is várjuk a
véleményeket, javaslatokat,
ötleteket!

BERLINBEN JÁRTUNK

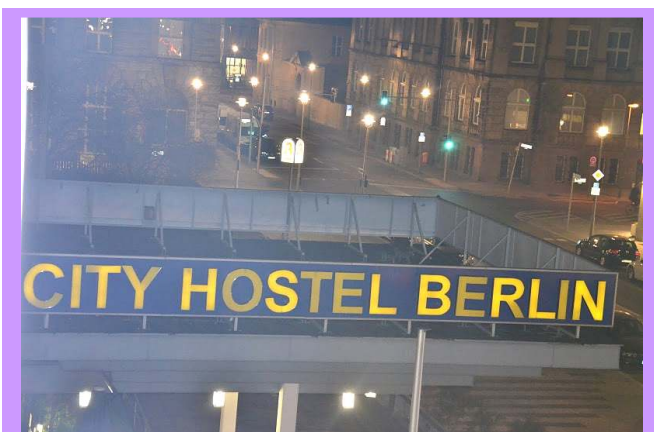
Érkezés és az első nap

Először is kezdeném ott, hogy a repülő majdnem kétórás késéssel szállt fel, magyarul, senki sem volt rózsás hangulatban, de tény, hogy a repülés csodálatos volt.

Körülbelül fél kilencre érkeztünk meg a szállásunkra, a Berlini City Hotelbe. A vacsorát lekéstük, de gyorsan összedobtak nekünk valami halat a maradékból. A szállás az első látásra borzalmasnak tűnt. Bevallom, volt ezért egy kis emelt hangú szóváltásom is Szajda tanár úrral, aki azzal próbált megbékíteni, hogy nekem adta az egyetlen hatfős szobát, amiben volt WC és zuhanyzó is. Másnap pazar svédasztalos reggeli fogadott minket. Miután mindenki jóllakott, megtörtént az eligazítás. Tanáraink csoportokra osztottak minket, amelyek élén egy-egy tizenkettedikes diák állt. Az én csoportomat Balogh Tamás (12. K) vezette.

A beosztás után első utunk az Olympia Stadion felé vezetett. Hihetetlenül néz ki! Óriási építmény hatalmas lelátókkal, nagy pályával – és csak mi voltunk ott.

Indulás előtt minden csoport kapott egy feladatlapot, amit Tomi segítségével gyorsan kitöltöttünk. Utána még gyönyörködtünk egy kicsit, és elindultunk megtekinteni a Charlottenburgot. Ott tettünk egy körsétát, majd a belvárosban töltöttük a szabadidőnket. Este megnéztük a Siegesäule, majd a Brandenburi kapu alatt hazasétáltunk.

Kováts Márk (9. K)

Brandenburi kapu

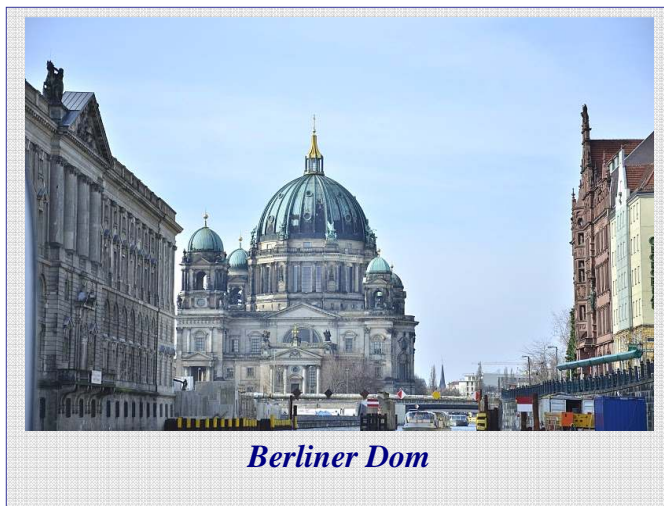

BERLINBEN JÁRTUNK

Az egyik legemlékezetesebb élményünk a berlini TV-toronynál tett látogatásunk volt. Csodálatos látvány tárult elénk. Már letről is szédítő volt a torony magassága. Kitartásunk eredményeként – meg kellett várni, míg kitisztul az idő – lifttel felmehtünk a tetejére, 203 méter magasba (a lift alig 20 másodperc alatt tette meg az utat fel és le, ahonnan hihetetlen panoráma tárult elénk. Egész Berlint beláttuk, sőt megcsodálhattuk a berlini dóm épületét is. (Csak egy kellemetlen dolog bosszantott: a biztonsági emberek kidobták a szinte bontatlan üdítőmet.) A látványon felbuzdulva utunk ezt követően a Dómhoz vezetett. Már felülről és kívülről nézve is szép és monumentális volt, de belülről még hatalmasabbnak tűnt. Közel másfél órát tartózkodtunk ott, és nem győztünk betelni a szépségével.

Kiss Dániel és Szentjóby-Staub Balázs 9. K

Talán a legemlékezetesebb a történelmi vonatkozású emlékhelyek megtekintése volt. Történelemórán már tanultunk Berlin „tragédiájáról”, azaz kettészakításáról, ami sok esetben családok elszakítását jelentette, de most látva a berlini falat, mélyen át is éreztük ennek szomorúságát, felfogtuk súlyát. Igaz, ma már a falnak csak egy töredéke áll, de ezt nem is szabad lebontani, legyen örökre szóló mementő.

Balogh Tamás 12.K

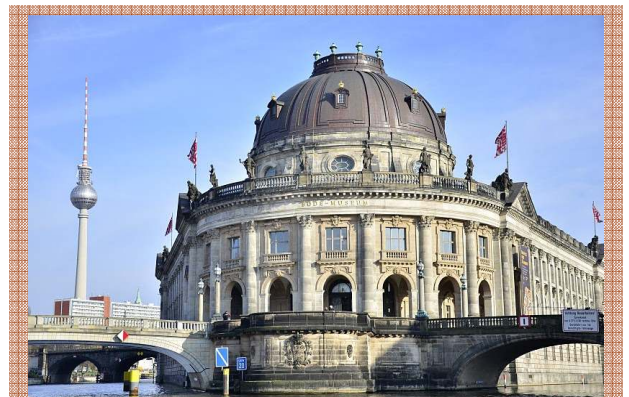

BERLINBEN JÁRTUNK

Hogy mi volt a legérdekesebb, a legizgalmasabb? Nehéz kérdés, mert nagyon sok élménnyel gazdagodtunk. Számomra kicsit más volt a hangulata, mint a korábbi évek német kirándulásainak, mert most mi, 12.-esek voltunk a nagyok, és csoportvezetőként segíthettük a „kicsiket”.

A csodagömb árnyékában

Múzeumsziget a Spreeről

Potsdami emlék

Szép napos reggel volt, tökéletes egy kis sétára. Reggeli után – néhány átszállással – elutaztunk Potsdamba, ahol két idegenvezető kalauzolásával körbesétáltuk a városkát, megnéztük a helyi nevezetességeket. Közben feladatokat oldottunk meg. Miután véget ért az idegenvezetés, elindultunk a potzdami várkertbe. Sétálgattunk benne és gyönyörködtünk. Nagyon szép, lenyűgöző és végeláthatatlan volt. Szerintem Potsdam legcsodálatosabb része. Mindenképp szeretnék az életem során még visszatérni ide.

Palásti Norbert 12.K

Hevederrel biztonságosabb

Story of Berlin

*Pergamon Múzeum
Istár kapu*

Az Egressy-nap értékelése képekben

A futballdöntők pillanatai

Zrínyi Média

ZMNE

Önvédelmi bemutató

repülőgép-szimulátor

Álmaink

közelében

Honvédség
fegyverbemutató

Az Egressy-nap értékelése képekben

***Főztünk,
ettünk,
megmértünk***

Palacsintát és gofrit

Gulyást és paprikás krumplít

A tűzgyújtás sem egyszerű

***Na, csak próbáljátok leszólni
a főztünket!***

Egész nap erre vártunk!

***Nekünk nagyon ízlik, ami
nem csoda, hiszen mi főztük!***

***A sok munka után a jól
megérdemelt finom ebéd***

***Jó, jó, csak egy baj van vele:
hogy gyorsan fogy***

Ne a kutýusnak add, ha nem ízlik!

Vajon hogyan értékel a zsűri?

Az Egressy-nap értékelése képekben

Találkozás Talmácsi Gáborral

Az interjút Talmácsi Gáborral Veres Lajos testnevelő tanár úr készítette. Mindent felölelő kérdései segítségével nemcsak a múlt, jelen, illetve az egyelőre csak formálódó jövő, hanem a sportvilág kevésbé ismert, belső élete is feltárult az érdeklődők előtt.

Talmácsi Gergő is motoron kezdte, de helyét a kamera mögött találta meg.

Tanárai mindig figyelemmel kísérték a világbajnok hajdani tanítvány kibontakozó útját és sikereit

A hallássérült vendég gyermekek szemében Talmácsi Gábor maga a csoda

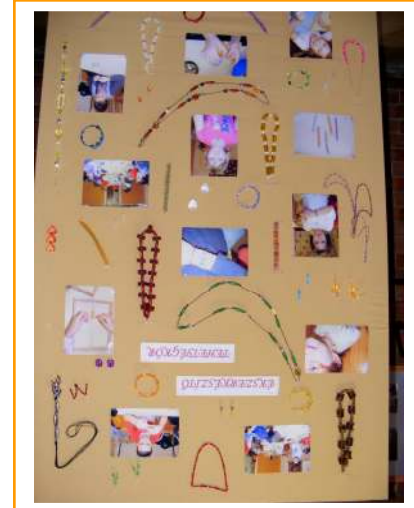

Egressy GÉNIUSZ Tehetségnap

A Magyar GÉNIUSZ Program résztvevői a Magyar Tehetségsegítő Szervezetek Szövetsége, az Egressy Gábor Kéttannyelvű Műszaki Szakközépiskola és a Dr. Török Béla Általános Iskola. A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap finanszírozásával valósul meg.

A Tehetségnap programja színes és tartalmas volt:

- ❖ Előadások hangoztak el a tehetségsegítés- és gondozás témakörben;
- ❖ Tehetséges diákok hol megrendítő, hol lenyűgöző színvonalas műsorral szórakoztatták a közönséget;
- ❖ Eközben felléptek a Csillag születik verseny egressys nevezői – értékelésük a közönség soraiban véletlenszerűen kiosztott szavazólap alapján történt;
- ❖ Díjak átadása a különféle tehetséggondozó versenyek győzteseinek.
- ❖ Az előcsarnokban pedig megtekinthették a látogatók a Dr. Török Béla Általános Iskola tanulóinak kézügyességét, ötletességét szemléltető kiállítást.

„... Jól csak a szívvel lát az ember. Ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan ...”

Egressy GÉNIUSZ Tehetségnap

A projekt „nagymestere”,
Gál Tamás

Szalayné Kelemen Ildikó igazgatóhelyettes beszédének részlete a

Rejtőzködő tehetségekről

Gyakran hallhatjuk azt az állítást, hogy mindenki tehetséges valamiben. Ha ez így nem is igaz, az ellenkezőjét sem jelenthetjük ki, miszerint van, aki semmiben nem tehetséges.

Mi is a tehetség? Sokféle megfogalmazással találkozhatunk. Talán leginkább az alábbi meghatározás összegzi a lényegét:

A tehetség velünk született adottságokra épülő, gyakorlás és fejlesztés által kibontakoztatható képesség, mely az átlagot messze meghaladó teljesítményt eredményez.

A tehetségnek több típusát ismerjük. Minden pedagógus álma a *szabályos* tehetség, aki könnyen, gyorsan sajátít el mindent, kis segítséggel hamar ér el sikereket. Ők már egészen kicsi koruktól kiemelkednek az átlagból, és megkapják a megfelelő fejlesztést.

A *problémás*, gyakran magatartászavarokkal küzdő tehetséges tanulók esetében sokszor szakember segítségére van szükség, mivel nagyon sok dolog állhat a háttérben, ami miatt ők alulteljesítenek.

A *rejtőzködő* tehetségek azok, akik az igazi kihívást jelenthetik a pedagógusok számára. Ők azok a tanulók, akik abban is nagyon tehetségesek, hogy elrejtik adottságaikat, könnyen beolvadnak a „szürke” átlagba. Nagyon egyszerű oka van ennek. Nincs meg bennük az elszántság arra, hogy többletmunkát, plusz energiát fektessenek be, több időt töltsenek tanáraikkal, versenyekre készüljenek, hiszen mennyivel érdekesebb, ha a szabadidejüket a haverokkal ellóghatják.

A kihívás a pedagógusoknak az, hogy ismerjék fel ezeket a tehetségeket, kínáljanak olyan lehetőségeket, melyek arra motiválják őket, hogy adottságaikat fejlesszék. Meg kell tudni, hogy mire van szükségük. Fontos a megfelelő tanári attitűd, új módszerek használata, az önálló tanulás támogatása, a bátorítás, a hatékony tanulási technikák megtanítása, az élményszerző tanulás biztosítása.

A tehetség sokszínű. Nem csak tantárgyi kiválóságok léteznek, sok tehetséges tanuló az élet egyéb területein érhet el sikereket. A felnőttek felelőssége, hogy el is éri azokat, de ezt a tanulóknak is akarni kell. Ne vegyék zaklatásnak a tanári ösztönzést, ne álljanak ellen különböző kifogásokkal, ha munkára akarják őket bírni. A tehetséges gyerekeknél legfontosabb az erős oldaluk támogatása, de fontos és nem elhanyagolható a gyengébb oldal kiegyenlítése és ezzel együtt minden terület fejlesztése. Mindenkinek, aki a tanulóval kapcsolatban áll, szerepe van tehát abban, hogy egy tehetség kiteljesedjen.

Szomorú és elgondolkodtató adat, hogy Magyarországon a tehetséges gyerekek 50%-a elkallódik. Ennek egy részét adják a rejtőzködők, akik az adott életkorban még nem érzik, mit veszítenek azzal, hogy nem tesznek szinte semmit a sikerért.

Mindannyiunk felelőssége, hogy ez az arány a jövőben 50 % alá essen.

Egressy GÉNIUSZ Tehetségnap

I. Gregus Bence
klasszikus gitár

A Csillag születik versenyzői

II. Kovács Alexandra
ének

III. Sárközi László
rap

A díjátadás boldog pillanatai

Ez még csak a kezdet!

Nem hiszem el!

IV. Bodor Béla
bűvész

És ez mind a miénk!

*Ez mindannyiunk sikere
és öröme*

*Pedig nem is vagytok
robotok!*

Valóban arany?

A versenyek győztes diákjai

Gordiusz matematika

Palásti Norbert 12. K

Német műfordító verseny:

1. Kuli Kristóf 10.E
2. Hoyer Csaba 10.K
3. Rusznyák Dániel 11.K
3. Bittner Olivér 12.K

Angol műfordító verseny:

1. Konda Krisztián 10.C
2. Veres Gergely 9.K
3. Kerpen Dániel 9.C

1. Gregus Bence 9.K
2. Tóth Tamás 10.E
3. Sitkei Imre 10.K

1. Herczeg Norbert 13.E
2. Szabó Dávid 12.K
3. Uzonyi Sándor 12.K

Internetes német verseny

Kalmár Csaba Bence 9.K
Balogh Tamás 12.K

Töri verseny

1. Schwarcz Roland 13.E
1. Han Péter 13.E
1. Pék Gergő 13.E
2. Molnár Péter 10.K
2. Kozma Gábor 10.K
2. Varga Norbert 10.K
3. Vitencz Balázs 10.A
3. Günes Emin Taha 10.A
3. Klein Bence 10.A

Katonasuli verseny

1. Tóth Imre 12.C
2. Almássy Dániel 11.C
3. Almássy Tamás 9.C
3. Kozma Levente 12.E
3. Ujfalussy Gábor 11.E

Internetes német verseny

Kalmár Bence 9.K
Balogh Tamás 12.K

Programozás

Kovács Ádám 12.E
Rusznyák Dániel 11.K
Adorján György 11.A
Tolnay Zoltán 12.E

Természetbúvár vetélkedő

1. Földvárszki Ferenc 13.K
1. Magyar József 13.K
1. Bodrogi Zsolt 13.K
2. Ábrahám Zoltán 10.K
2. Hoyer Csaba 10.K
2. Suták Ádám 10.K
2. Szegő Zsombor 10.K
3. Ferenczi Gábor 9.K
3. Balázs Odett 9.K
3. Sitkei Imre 9.K

Angol prezentációs verseny

1. Márton Ádám 12.K
1. Császár Noel 12.K
2. Hoyer Csaba 10.K
3. Varga Richárd 12.K

Egy magyar diák Dániában

Két éve ilyenkor még az Egressy K-osztályos tanulójának mondhattam magam, de már javában készülődtem az érettségi vizsgákra abban a reményben, hogy sikerül eredményesen átesni azon az igen nehéz időszakon. Most már tudom hogy a felkészülés sikeres volt, és a szerencse is mellettem állt, amikor igazán szükségem volt rá. Például a szóbeli tételek kihúzásánál.

Már az érettségi előtt két évvel is sokat gondolkoztam, hol kellene majd a jövőben továbbtanulnom. A „hol” kérdésre azonban még sokáig nem volt válaszom. Szerettem volna jobban megismerni egy másik országot és a legjobb megoldásnak az tűnt, ha egyből oda felvételizek. Nagyon messzire nem szerettem volna menni, tehát Európára szűkült a kör. Egy erasmusos (fél évig ösztöndíjjal Dániában tanult) diák beszámolóját olvasva megtetszett egy igazán apró észak-európai ország, Dánia. A beszámolóban szó volt az országról általában és arról is, hogy mennyire gyakorlatias az oktatási módszerük. Több nem is kellett, így hát jelentkeztem egy szerintem nekem való intézménybe (Copenhagen University College of Engineering). Egy hónappal az érettségi után megkaptam az értesítést, hogy felvettek.

Nagyon röviden leírva ilyen előzményekkel kerültem Koppenhágába. Sajnos tapasztalat híján már az első pár órában szembesültem a szervezésem legnagyobb hibáival és hiányaival. Hiába állt a rendelkezésemre végtelen információforrás elindulásom előtt, sajnos olyan alaplolgok maradtak ki, hogy egyáltalán hogyan jutok be a reptérről a városközpontba, ahol pár napig lakni fogok. Szerencsére Budapesthez képest kisebb városról van szó, így nem volt hatalmas feladat ezt kideríteni, de bosszantó, hogy a tömegközlekedésben a tájékoztatás ugyan egyértelmű, ám a zónák beosztása már nem annyira.

Persze hiába volt kész tervem arra vonatkozóan, hogy hol töltöm az első pár napot, hosszabb távra kiadó szobát vagy kollégiumot találni nem olyan egyszerű, mert a kereslet lényegesen nagyobb, mint a kínálat. Hónapokkal az indulásom előtt elkezdtem a keresést, sőt kollégiumi várólistákra is feliratkoztam, de ez akkor éppen nem segített.

Végül is három nap intenzív keresésnek és telefonálgatásnak meg lett az eredménye, és találtam magamnak szobát egy erdő mellett fekvő házban, 10 km-re az iskolától. A város 15 km-re van Koppenhágától, de már kifejezetten vidéki hangulattal rendelkezik. A szoba olyan volt, amilyen, de ez akkor engem egy cseppet sem érdekelt. Ekkor már csak pontosan két hét volt a szemeszter kezdetéig. Ezt a két hetet a környék megismerésével és papírmunkával töltöttem.

Az időjárás igazán kedvezően alakult, ezért úgy döntöttem, hogy biciklivel járok majd be. Ezzel egyáltalán nem voltam egyedül, mondhatni, hogy itt szinte mindenki használ kerékpárt. A cégvezetőtől a kisgyereken át a nagymamáig. Ennek megfelelően egész Dánia területén mindenhol nagyon sok út áll a bicajosok rendelkezésére. Meglepő lehet, de még télen, az igazán hideg és havas napokon is sokan választják a közlekedés ezen formáját. A tömegközlekedés nagyon drága, még a dán fizetésekhez mérten is. A járművek viszont újak, tiszták. A menetrend követése azért nem mindig jön össze.

Egy magyar diák Dániában

Egy kis adminisztrációs hiba folytán sikerült lemaradni az első napról. A levélben, amit a kaptam, az szerepelt, hogy szeptember másodikán kezdődik a szemeszter, így nem is mentem be elsején. Másnap kiderült, hogy az már a második nap. Igaz, más is volt így ezzel, a sors érdekes közjátéka, hogy az illetővel azóta a legjobb barátok vagyunk.

Miután sikerült mégis megtalálni a csoportot, igazi nemzetközi léggör fogadott. Hirtelen nem is emlékszem, hány náció képviseltette magát. Ez a későbbiekben annyira radikálisan megváltozott, hogy az erasmusos diákokat leszámítva én vagyok az egyetlen nem dán a csoportban. Párhuzamosan indult velünk a dán csoport is, később a kettőből lett egy.

Az oktatás folyamata szinte teljes egészében eltér az otthonitól. A lektorok, professzorok és a diákok között sokkal közvetlenebb a kapcsolat. Nem sajnálnak akár több plusz órát is eltölteni egyetlen diákkal, ha gondja akad például a projekttel. Cserébe viszont elvárják, hogy mindig részt vegyünk az előadásaikon, testileg és szellemileg egyaránt. (Ellenkező esetben nem engednek vizsgázni.) Ennek a csoportmunka miatt is fontos szerepe van. A projekt meghatározó alkotóeleme a szemeszternek. Van, amikor csak egy, van, amikor több projektet is el kell készíteni és részletesen dokumentálni. Általában ez kisebb (két-, három-, négyfős) csoportokban zajlik. A csoportok létszámát és összetételét minden esetben a hallgatók határozzák meg. Egyedül végigcsinálni a szemesztert lehetetlen küldetés. A vizsgáztatás azonban egyéni, és az osztályozás is, a dokumentációt leszámítva a vizsgák az összes tárgyból kizárólag szóbeliek.

Az első vizsgám nem tekinthető igazán pozitívnak. A lektor nem nagyon kedvelte a külföldi diákokat (ez egyébként nem tekinthető általánosnak), és ennek megfelelően eléggé gyenge osztályzattal értékelt. Természetesen nem felejtettem el megemlíteni neki a véleményem az osztályzat helytelenségével kapcsolatban. Egy apró vita is kialakult, és ennek köszönhetően legalább az utánam következők kedvezőbb elbírálásban részesültek. Ez is több mint a semmi, annyiban hagytam a dolgot. Amennyire negatív volt az első szemeszter (de legalább minden vizsga sikerült, még a nyavalyás programozás is), annyira kellemes volt a második. Ugyanaz a lektor is vizsgáztatott egyszer, és most végre sikerült 10-est kapnom nála, végre először Dániában. (bukás: -3, 00, elégséges: 02, közepes: 4, jó: 7, jeles: 10, kiemelkedő: 12)

A harmadik szemesztert nem kezdtem el különböző okok miatt. Addig is ismerkedtem egy kicsit Dániával. A tanulás általában igencsak leköt, alig marad pár óra szabadidőm hetente, így az első időkből szinte nem is láttam semmi érdekességet. Koppenhága, mint említettem az elején, nem nagy város. Ennek ellenére pár napot el lehet tölteni a látnivalók felfedezésével, több csodálatos kastély, illetve múzeum is található. Ha valakit izgalmasabb dolgok érdekelnek, akkor este mozdul ki. Az éjszakai élet rendben van, csak győzze az ember pénztárcával. Például egy korsó sör (Tuborg, Carlsberg – tipikus dán sörök) az olcsóbb helyeken is ezer forint felett van. A közbiztonsággal általában éjszaka sincs nagyobb gond, ahogy a lányokkal sincs.

Februártól újra visszatáláltam a tanulás rögzös útjára. A csoporttársak megint teljesen ismeretlenek voltak, de úgy tűnik, sikerült igen jó viszonyt kialakítani a legtöbbsel. És a régi barátságok sem szakadtak meg. Sőt! A hangulat igazán kiváló. Az elektrofizika professzor pedig egy igazi zseni. Lehet élvezni az előadásait, pedig nem mindig olyan érdekes. Viszont szigorú. Azért remélem, sikerül majd eredményesen túlesnem a júniusban.

Ezzel zárom „rövid” beszámolómat, pedig még folytatnám. Talán majd egy második részben, valamikor a jövőben.

Földi Milán

„Emberségről példát...”

Köszünk üzletet!

TE ADOD AZ ADÓD 1%-ÁT

MI PEDIG NAGYON MEGGYÓGYULUNK!

Idén mi is újra kampányolunk.

Becsszóra megígérjük, hogy küzdünk a gyógyulásért.

Ugye nem felejtess el nyilatkozni adód 1%-áról?

**EGYÜTT A LEUKÉMIÁS
GYERMEKEKÉRT ALAPÍTVÁNY**

adószám:

18181036-1-41

www.leukemias.hu